

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Testimonijs sacris ad verorum bonoru[m] perseptionem via[m] ostensam,
eamque signis ac voce diuina confirmatam. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

DEVS, vt ex angustijs eos malorum in
 latitudinem educat, afflictos & oppres- *Psalm. 18.*
 sos erigat, ac grauissimè agros reficiat.
 Si vita incommoda, varietatemq; malo-
 rum sentimus, sentiamus & curationem
 eorundem, eamque non in rerum caduca-
 rum, sed cœlestium expectatione atq; spe
 sitam esse existimemus,

Testimonijs sacris ad verorum
 bonorum perceptionem viam
 ostensam, eamq; signis & voce
 diuina confirmatam.

CAPVT V.

AD huius ergò facillimam percepti-
 onem, ne de eo dubitare possimus,
 voce inuitamur diuina. Si enim *Matt. 6.*
 ante omnia, eius regnum, eiusq; iustitiam *Luc. 12.*
 nostris in actionibus quæramus, omnia no-
 bis ad vsum vitæ presentis copiosè acces-
 sura esse, omnia in potestate nostra futu-
 ra ait. Sed Dei mandatum est, in hac im-
 becillitate atque indigentia vitæ petendū
 ab eo, & vt largiatur bona esse orandum,
 quod

quod quidem haud dubiè factur^{us} sit om-
 nibus, qui hoc ab eo postulent. Nullum
 enim parentem tam immiti, tamq³ inhu-
 mana esse natura, si eum filius panem aut
 piscem petat, vt saxum aut serpentem ei
 det: hoc si in illa deprauatione erroreque
 summo humana vitæ fiat, quanto magis
 Deum patrem cœlestem ad bona omnia
 largienda optima natura ferri, omnibus
 persuasum esse debere? itaque acceden-
 dum ad eum est, pura, sancta q³ prece, vt
 restituti gratia ipsius, in eo perfugium ha-
 beamus vitæ ac rerum nostrarum. Ad hoc
 amor nos Dei benignitasq³ adducet, confi-
 damus modò, & spem nostram in eo pona-
 mus: instemus oratione ac lachrymis, pro-
 strati coram eo, aderit mitis pater, vt fili-
 os coram eo se abiicientes, & ad eius opem
 expectandam conuersos, benignè ample-
 ctatur & subleuet. Signum omnibus pro-
 positum est filij, qui hereditatis suæ parte
 à patre postulata & accepta, in lōginquas
 terras peregrè profectus, facultates omnes
 suas

Matth. 7.

Luc. 11.

Luc. 12.

suas male viuendo prodegit. Ac tum orta
 graui fame, omnium indigus, etiam sili-
 quas quibus vefcebatur porci, frustra ex-
 petebat. In his angustijs, ad patrem,
 vbi tot illius mercenarij affluerent bonis,
 recipere se cogitauit. Quod cum faceret,
 procul adhuc absentem videns pater, mi-
 fertus occurrit, ei que in collum insilijt, &
 eum deosculatus est. Ac tum filio ad patris
 conspectum que lesit, prodeunti, aditus fa-
 ctus est fidentior, vt supplex ei aduolutus
 diceret, Pater peccaui in caelum, & aduer-
 sum te: ita vt iam non sim dignus, qui di-
 car tuus filius. Ita is qui filij quidem reti-
 nebat substantiam, amiserat tamen dig-
 nitatem, culpam agnoscens, confessus pec-
 catum suum est, & in gratiam receptus.
 Sane & nos tales filij, Deo patre relicto ab
 nobilitate innocentie nostrae in graues ca-
 sus venimus vitae, & in maculis ac sordi-
 bus versamur, vbi omnia nos solatia defi-
 ciunt. In hoc summo interitu, si ad patrem
 Deum recurremus, ille, qui humilia respi-
 cit

- cit in cælo & in terra, lumine sua gratia
 procul allucente suscipiet nos cum plausu
 & latitia, vt solatium in eo æternum, &
 leuamentum calamitatis nostra habea-
 mus. Harum rerum exemplis innumerabi-
 libus sacra doctrina, litera q̄ diuina sunt
 referta, vt cūm Dei filius ac Dominus no-
 ster IESVS CHRISTVS centurioni
 pro sanatione filij oranti, propter eius
 fiduciam, vt vellet, fore ait. Discipulos au-
 tē suos tempestate oborta affaretur. Quid
 timidi estis ad eū? vbi fiducia est vestra? Et
 paralyticū, Bono animo esto fili. Fœmina
 item fluxu egra diceret, Confide filia, fi-
 des tua te seruauit, vade cum pace, et esto
 sana à flagello tuo. Petro verò periclitanti
 & discipulis sepe numero, Exigua fidu-
 cia pradi, quare hasitabas? Ne metu-
 atis. Cananaea, Fiat tibi sicut vis. Ca-
 co, Quid vt faciam tibi vis? Disci-
 pulis autem suis, Omnia quacunque
 petieritis in deprecatione credentes, acci-
 pietis. Et Martha, Nonne dixi tibi, quod
 si

si credideris visura es Dei gloriam? Et
 a demonio liberato, Abi in domum tu- Ioan. 11.
 am, ad tuos, & annuncia illis, quanta
 tibi dominus fecerit, & misertus sit tui. Marc. 5.
 Et, Omnia possibilia credenti. Omnia
 possibilia sunt apud Deum. Noli timere Marc. 9.
 pusille grex, quoniam complacitum est
 patri vestro dare vobis regnum. Quinq³ Matth. 19,
 passeruli vaneunt minutis assibus duo- Marc. 10.
 bus, & vnus ex illis non est in obliuione co-
 ram Deo, quin & capilli capitis vestri Luc. 12.
 omnes numerati sunt: pilus de capite ve-
 stro non perit. Ego in medio vestrum sum, Luc. 21.
 ego dispono vobis, sicut disposuit mihi pa-
 ter meus regnū. Ego sum lux mundi, qui Luc. 22.
 sequitur me, nō ambulabit in tenebris, sed
 habebit lumen vitæ. Ego veni vt pacem ha-
 beāt, et abundantius habeant. Ego sum pa-
 stor ille bonus. Oues mea vocē meā audiūt,
 et ego cognosco eas, et sequūtur me: Ego vi Ioan. 8.
 tam æternam do eis, nec peribunt in
 æternum, neque rapiet eas quisquam de
 manu mea. Ego sum resurrectio et vita.
 Ne

Ioan. 11. 144 DE CONSOL. IVSTOR.

Ioan. 18. Ne turbetur cor vestrum, neq; formidet.

Ioan. 16. Vos mœrore afficiemini, sed mœror vester
vertetur in gaudium. Hæc locutus sum
vobis, vt in me pacem habeatis, in mundo
afflictionem habetis, sed bono animo sitis,

LUC. 21. Ego vici mundum. Per patientiam possi-
dete animas vestras. Et Deum æternum
patrem deprecatus pro ijs qui ipsum seque-
rentur, Pater sancte serua eos per nomen
tuum, quos dedisti mihi. Peracto autē

Ioan. 17. redemptionis munere à morte rediuiuis,
Data est mihi omnis potestas in cœlo &

Matth. 28. terra. Ego vobis adsuturus sum perpetuo
vsque ad finem seculi. O sacram ac divi-
nam vocem, quam qui audiunt atque se-
quuntur, omnia noxia perturbatione va-
cabunt, omniū generum bonis beati erūt.
O consolationem omnium, qui cōuersi ad
Deum, eius opem in periculis, solatium in
doloribus quærunt. Dei illa doctrina est,
ingenerata & inscripta mentibus huma-
nis, ipsius digito atque manu, voce etiam
eius ad nos perlata, & religione confir-
mata

miata, quam vnā possumus appellare sapientiam, in qua diuitiæ salutis sunt atq; thesaurus, & quæ non meditatione tantū cœlestium rerum, verum etiam futurae fœlicitatis sensu in hac vita percepto, alitur ad immortalitatem.

Animos piorum ex consideratione superarum ac cœlestium rerum inuictos fieri.

CAPVT VI.

Nihil ergo est quod animos eorum debilitare, aut frangere omnino possit, quorum omnis viuendi ratio conuersa ad Deum est. Cōsidunt enim Deo, nullis impediētib; malis, ac certō agnoscunt, cū impy suppliciorum imminētiū metu, ac scelerum furijs exagitantur, ipsos per summam animi securitatem in Deo per fugium habere, cū fictæ ac fucatæ fœlicitatis illorū, cū vitæ finis adierit, cū extremis tenebris, & inferorū latebris addicēdi erunt, tū eorū, posteaquam corporis vinculis exoluti sunt, fœli-

G citatis